

konferencija u Kađinoj
Vođi radi pripreme čizanja
ustanbe u Manjači.

25/4
Arhiv Doc. krajin D. Luka

ABK

CVC JE BILLO PRVOM POLOVICOM AVGUSTA 1941.g.

Gajić (Teše) Gojko Hroničar,

I Z J A V I :

Bilo je to polovicom mjeseca avgusta, kada sam u sporazumu sa Muhamečom Kazazom zakazao konferenciju u Kađinoj Vođi sa seljacima najpoverljivim, iz te okolice. Prije zakazivanja konferencije na nekoliko dana, ja sam zakazao jedan uži sastanak u onštinskom uredu u Kađinoj Vođi na kome se je bilo pretreslo ko se ima zvati na ovu konferenciju i mjesto gde će se održati. Na ovom užem sastanku bili su: Marić Rađe lugar, Mitrović Dušan onštinski blagajnik, Regodić Vujo seljak iz Lusića, Mataruga Marko i ja. Ovde je odlučeno da se pozovu najpoverljiviji ljudi iz okolice Kađine Vođe i to iz ovih sela: Dobrnje, Šljivna, Pavića, Rađvanjića, Strićića i Lusića. Mjesto za održavanje konferencije određeno je da bude u šumi više kuće lugarske u Kađinoj Vođi.

Nakon ovog sastanka, možda, za tri dana sastali su se iz gore nomenutih sela na konferenciju oko četrdeset i pet ljudi. Nemogu znati sviju poimenice ali se sjećam da su bili i ovi: Regodić Vujo iz Lusića, Cvijetić Stole i Djordžo knez iz Pavića, Mataruga Marko, Mitrović Dušan, Vukolić Djordžija, Vukolić Slobodan, Vukolić Miloš, Zec Aleksa, Trebovac Branko, Marić Rađe, Šavanović Trivo i drugi. Prisutan na ovom sastanku bio je i Dobrijević Petar-Milan koji je bio žandar u žandarmerijskoj stanici u Kađinoj Vođi, ali je kao srbin bio otpušten iz

./.

žandarmerijske službe no dolasku nezavisne države Hrvatske.

Na konferenciji govorio sam ja i rukovođio konferencijom a glavni govornik bio je Muhamed Kazaz, koji je potanko obrazložio potrebu čizanja ustanka i formiranju Narodno Oslobođilačkih Čabora. Dosta prisutnih su učestovali u diskusiji i nitali su govornike za ono što im nije bilo jasno u izlaganju njihovom. Znam da je Kazaz do kraja obrazložio potrebu ujedinjenja svih nacionalnosti u borbi protiv okupatora i njihovih pomagača. Diskutovao je i Dobrijević bivši žandarm koji se nije složio s time da se okune sve snage protiv okupatora nego je tražio da samo srbi mogu da se bore skuna protiv okupatora i protiv sviju nacionalnosti n.p. muslimana i Hrvata koji su biti tađa u priličnom broju mobilisani u borbi protiv srpskog življe. Ovu njegovu postavku, ja sam u potpunosti rasklinkao a i drugi su mi se pridružili tako da je on ostao usamljen i napušta ovaj teren gđe se je bio sklonio i odlazi u svoje rođno mjesto selo Brđare kod Samskog Mosta. tamo se u toku rata pridružuje četničkim izročima i biva u potjeri za četnicima ubijen ~~gađina~~ no svršetku Oslobođilačkog rata.

BANJALUKA 27.XII. 1962.g.

(Gojko Gajić)

Tojko Tojko

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVCJERUČNO JE
POTPISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :
Ante Jero